

Innstillinger fra redaksjonskomiteen til representantskapsmøte 5.11

Forslagsnr	1
Sak:	Uttalelser
Linjenummer:	Helhetlig endringsforslag
Type forslag (stryk, endre, legge til, flytte):	Endre
Forslagsstiller:	Trygve Roll-Hansen
Tekst:	<p>Veien mot 2025 og et nytt rødgrønt alternativ.</p> <p>Viktig med et rødgrønt samarbeid om en rødgrønn plattform, med så sterke tiltak at velgere forstår at tiltakene vil bli et vesentlig bidrag til mer medbestemmelse, likeverd, miljø og natur. Kontakt bør tas på alle nivåer med Ap, Sp, Rødt, MDG og Pasient fokus. Eksempler på slike tiltak er:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Like høy skatteprosent for de rikeste som gjennomsnittet for alle. i 2018 var gjennomsnittlig inntektsskatt i Norge litt over 35%, den rikeste 1% av befolkningen 19.8 %, mens den 0.1 % rikeste betalte i gjennomsnitt bare 11.5% skatt. Styrk Økokrim og tett skattehull. Register over hvem som eier hva og utbytte. 2. Flyt av varer, kapital, personer og tjenester bør reguleres til beste for folk flest. 3. Lik makt mellom eiere og ansatte i styrer og generalforsamlinger. Mer styring nedenfra, færre sjefer, lavere lederlønninger, og mer tillit gir motivasjon, trivsel, innsats og effektivitet. 4. Fleksibel skolestart, mer praktiske fag og fri lek på bekostning av teoretiske, gir trivsel, likeverd og mindre utenforskap. 5. Veiledere for at folk lokalt kan klare seg selv, ved småskala av matproduksjon, energi og selvbygging. <p>Tiltak mot alle dagens problemer, tiltak som høyresiden av ideologiske grunner går imot.</p>
Redaksjonskomiteens innstilling:	Behandles ikke. Det vises til forslag til omforent uttalelse fra redaksjonskomiteen (RED 1).
Vedtak:	

Forslagsnr	2
Sak:	Uttalelser

Linjenummer:	
Type forslag (stryk, endre, legge til, flytte):	Nytt forslag
Forslagsstiller:	Haitham El-noush, Leder Akershus SV Stine Høivik, Nestleder Akershus Eva Britt Søvdenes Myklebust, Kvinnepolitisk leder Akershus SV, Annette Solberg, Leder Eidsvoll SV
<p>Likestilt snørydding i Akershus</p> <p>I 2011 spøkte svenske kommuner med at "kjønnsfolka" i alle fall ikke kunne bry seg om snørydding, - det var da ikke en sak for likestillingsarbeidet. Så feil kunne de ta. Snørydding er i aller høyeste grad kjønns-, og likestillingsdiskriminerende.</p> <p>Undersøkelser fra Transportøkonomisk institutt (TØI) publisert i 2017 viser at kvinner i større grad enn menn benytter kollektivtransport og bruker mer kjedet transport. Kvinner bytter oftere ulike transportmidler i løpet av dagen for å levere og hente ungene, handle og liknende. Menn benytter stort sett et transportmiddel, og i større grad bilen mellom hjem og arbeid. Er det veiene våre vi brøyter først, er det altså mennene vi tar hensyn til.</p> <p>Undersøkelser fra TØI viser også at flere kvinner enn menn skades som fotgjengere, og forskjellen øker med økende alder. Spesielt store blir forskjellen på vinterstid. Endret vinterdrift i Sverige viste at man relativt enkelt kan redusere antallet fotgjengeskader betydelig. Resultatene viste også at om man endrer brøytemønsteret, og måker fortau og gang- og sykkelfelt først, så reduserer man fall og skader. I Sverige konkluderte derfor forskere og myndighetene med at endringen av brøytemønster var av stor samfunnsøkonomisk betydning. Sykehusinnleggelses og turer på legevakta ble betraktelig færre etter at de fikk løftet likestillingsperspektivene inn brøyteplanene i den enkelte kommune.</p> <p>Biler kommer frem på 10 cm snø, mens gående og folk med barnevogn har en betydelig økning i fall og skader om gangfeltene ikke måkes, og snøen deponeres i overganger. Hva som brøytes først om morgenen har derfor en stor betydning for fremkommeligheten på fortau og gangfelt, og for vår alles sikkerhet.</p> <p>Likestilt snørydding er i tillegg et viktig verktøy for universell utforming og ivaretagelse av funksjonshemmedes menneskerettigheter (CRPD). Når gangfelt brøytes først kommer personer med nedsatt funksjonsevne, syklende og foresatte med barnevogner frem, noe de ofte ikke gjør i dag. I tillegg sikrer vi at helsearbeidere kommer frem til døra til de som trenger hjelp.</p> <p>I Akershus er det ingen kommuner som har likestillingsperspektiver i forsetet når de lager sine brøyteplaner. Når forskning entydig viser at dette gir store personlige gevinster med færre brekte ledd og turer på sykehus, og store samfunnsøkonomiske post@sv.no sv.no 1 post@sv.no sv.no 2 besparelser, burde dette være enkelt. Alle kommunene i Akershus bør ta på seg likestillingsbrillene.</p> <p>Samfunnet vårt blir mer tilgjengelig for alle, ulikhetene reduseres, og vi løfter flere av FNs bærekraftsmål som likestilling mellom kjønnene, og mindre ulikhet når fylket og kommunene våre setter sine planer for vintervedlikehold med et likestillingsperspektiv. I tillegg vil flere velge kollektiv og sykkel når sykkelveier og kollektivfelt blir prioritert før traseer for personbilen. Akershus har en høy luftforurensning og vi må få ned bilbruken i</p>	

fylket. Da må vi legge bedre til rette for at folk faktisk kan velge beina og kollektivtransport i hverdagen også på vinteren.

Færre biler på veiene, færre fallulykker, bedre luftkvalitet og fremkommelighet for alle er noe vi som fylke må jobbe for. Likestilt snørydding er et viktig verktøy for å skape et samfunn for alle, men også samfunnsøkonomisk riktig for å redusere skader og kostnader. Vi har hatt kunnskapen siden 2017, det er på tide å sette den ut i livet.

Akershus SV vil:

- ha likestillingsperspektiver inn i fylkeskommunale og kommunale brøyteplaner

Redaksjonskomiteens innstilling:	Forslaget behandles og vedtas
Vedtak:	

Forslagsnr	3
Sak:	Uttalelser
Linjenummer:	
Type forslag (stryk, endre, legge til, flytte):	Nytt forslag
Forslagsstiller:	Anders Ekeland, Bærum SV.

En ny politisk allianse

I 2021 var Rødt prinsipielt mot å gå inn i regjering. i Dagsrevyen 25.åpnet leder av Rødt, Marie Sneve Martinussen for at for Rødt kunne delta i en regjering. Hun uttalte at for Rødt er det viktigste å oppnå resultater, om det skjer i regjering eller utenfor er underordnet. Dette «regjeringsspørsmålet» skal nå diskuteres i Rødt. Det Rødt helst vil ha er en forpliktende samarbeidsavtale.

For SV er spørsmålet om vårt forhold til «regjeringsspørsmålet» viktig. SV har både vært i regjering med AP og SP, noe som ga et dramatisk oppslutningen om partiet, fra om lag 14% våren 2005, til hårfint over sperregrensen i 2011, 2013 og 2015. I 2017 gikk vi fra 4% på våren (landsmøtet) til 6% i valget. Det ble ikke rød-grønt flertall så taktikken med ufravikelig krav ble ikke satt på prøve. I 2021 ble det brudd i Hurdal.

Nytt i år er at AP og SP i flere viktige saker har søkt støtte for høyrepolitikk hos høyresiden. Det gjelder som jordbruksoppgjøret og fiskekvotemeldingen. Nytt er det også at SV gikk sammen med høyresiden og fikk til en del endringer i transportplan

De siste meningsmålingene viser at SV, Rødt og MDG er større oppslutning enn AP og det mangler ikke mange prosent for å være jamstore med AP og SP. Hvis det skapes en ny politisk pol med utgangspunkt i SV og Rødt, med støtte fra MDG, fagbevegelsen og miljøbevegelsen, så kan ikke SV lenger ha den vante rollen som en junior partner, som kan flytte regjeringen litt til venstre.

Bare en ny politisk allianse, med bred folkelig støtte kan gi Norge en ny kurs, drastiske reduserer inntektsforskjellene og drastisk redusere utslippene og naturødeleggelsen.

Skal det skje må diskusjonen om regjeringsstrategien i partiene, i de folkelige bevegelsene starte nå. Den kan ikke meisles ut gjennom samtaler i stortingskorridorene. SVs primære oppgave fram mot landsmøter og LO kongress er å drive denne diskusjonen framover i offentligheten.

Forslag til vedtak

Representantskapet i Akershus SV ber landsstyret på sitt møte i september om å lage en første plan for å bringe diskusjonen om en ny allianse og dens politiske grunnlag og forhold til AP og SP ut i hele SV som oppsummeres på landsstyremøtet i et diskusjonsnotat hvor ulike strategier blir presentert.

Samtidig bør SV sentralt innlede samtaler med Rødt om å skape en slik allianse med mål om avholde møter med Rødt på alle nivåer i begge partier. Hensikten med disse møtene er å komme med et felles forslag til bred offentlig diskusjon før jul.

Rødts forslag til nytt arbeidsprogram foreligger i midten av september. SVs utkast til nytt arbeidsprogram kommer 1. oktober. Rødts forslag til en partibyggingstrategi fram til 2030 kommer midt i oktober. Det er ingen mangel på dokumenter å diskutere, det avgjørende er å skape en bred offentlig debatt politisk grunnlag for en ny allianse. I denne debatten må alle, på alle nivåer i kunne SV fremme sitt personlige syn. SV har ikke noen regjeringsstrategi før landsmøtet er over.

Redaksjonskomiteens innstilling:	Forslaget behandles ikke. Det vises til forslag til omforent uttalelse fra redaksjonskomitéen (RED 1).
Vedtak:	

Forslagsnr	4
Sak:	Uttalelser
Linjenummer:	
Type forslag (stryk, endre, legge til, flytte):	Nytt forslag
Forslagsstiller:	Tor Sparhell fra Romerike, Brit Riise Fredheim fra Vest og Nicholas Wilkinson fra Follo

Sterkere fagforeninger for et mer rettferdig Norge

Norge er et land med lav økonomisk ulikhet. Fordeling av inntektene er mer likestilt her, og skattesystemet er med på å omfordele inntektene. Men en av de viktigste drivkreftene for omfordeling av lønninger i Norge, er den høye graden av organisering i fagforeninger. Rundt 1,9 millioner er organisert i de 4 hovedorganisasjonene, hvorav 1 million er medlemmer i et LO-forbund. Når mange arbeidere er fagorganisert kan de kreve omfordeling av lønn, god pensjon og helsefremmende arbeidsforhold på arbeidsplassen. De kan da få sin rettmessige andel av verdiskapningen

Kunnskap om fagbevegelsen, medlemskap og dens betydning for utviklingen av velferdsstaten er fraværende blant mange elever. Det er ikke en del av pensum på skolen. Uten denne kunnskapen blir det vanskeligere å rekruttere nye arbeidstakere til fagforeningene når de kommer ut i arbeidslivet. SV har lenge jobbet for at denne kunnskapen skal inkluderes i utdanningen, men har så langt ikke fått tilstrekkelig støtte. Derfor trenger vi at fagforeningene selv får mulighet til å formidle denne viktige informasjonen til elever. Mange fagforeninger får i dag ikke mulighet til å informere om sitt arbeid i skoletiden. Hvis kommunene, fylkeskommunene eller staten ikke gjør nok for å sikre denne viktige kunnskapen, må vi sørge for at fagforeningene får anledning til å bidra med dette i skolene.

LO som en fordelende kraft

Den hovedorganisasjonen som har størst fokus på omfordeling og å løfte de lavtlønnede, er LO. For eksempel arbeider de vanligvis for å løfte hele laget med kronetillegg. Et likt kronetillegg til alle, løfter fra bunnen, mens et prosenttillegg favoriserer de som har best betalt. Akademikerne og Unio opptre mer som interessegrupper for ansatte med høyere utdanning og ekskluderer medlemmer uten f.eks. bachelor eller mastergrad. LO organiserer innenfor alle yrkesgrupper og utdanningsnivå.

Alle er frie til å organisere seg i den fagforeningen de mener er best for seg, enten i LO, YS, UNIO eller Akademikerne. Det er uansett viktig at flest mulig er organisert. Men når det gjelder å være solidariske med de lavtlønnede, de som sliter mest og for å unngå at lønnsgapene vokser, vil Akershus SV oppfordre til at flest mulig organiserer seg i LO.

Akershus SV vil:

1. Sikre at alle fagforeninger får adgang til skolene i skoletiden for å informere om sitt arbeid, drive verving og avholde medlemsmøter.
2. At våre folkevalgte i kommunene skal jobbe for at elevene på ungdomsskolene får kunnskap om fagforeningsarbeid som en del av opplæringen.
3. Oppfordre alle medlemmene til å organisere seg i en fagforening, fortrinnsvis i LO dersom de har muligheten.

Redaksjonskomiteens innstilling:

Forslaget behandles og vedtas

Vedtak:

Forslagsnr	5
Sak:	Uttalelser
Linjenummer:	
Type forslag (stryk, endre, legge til, flytte):	Nytt forslag
Forslagsstiller:	Nordre Follo SV, Knut Merox Iversen og Eva Britt Myklebust.

Styrk Norges innsats mot fattigdom: Innfør en tydelig fattigdomsgrense nå

Fattigdom er ikke bare tall og statistikk – det er virkeligheten for over 10 % av befolkningen i Norge. Når mennesker mangler grunnleggende behov som tak over hodet, varme, klær og mat, snakker vi ikke lenger om "lave inntekter," vi snakker om fattigdom. I et land som Norge, kjent for sin rikdom og likeverd, er det uakseptabelt at så mange – inkludert barn, pensjonister og uføre – lever med usikkerhet om de vil ha nok til dagen i morgen. Personer som ikke har nok til de basale behov som tak over hodet, varme, klær og mat øker, og Norge som et av verdens rikeste land har ikke oversikt over hvem alle disse er. FN anser at omlag 10% av befolkningen i Norge er å betegne som fattig, og at dette beregnes ut ifra at de har mindre enn 60% av medianlønnen i Norge. Vi hører ofte at politikere definerer antall fattige barn, men glemmer ofte pensjonister og uføre, som utgjør til sammen 395.000 personer med inntekt langt under medianlønnen.

En fattigdomsgrense på 60 % av medianinntekten er løsningen. Medianlønnen i Norge er i dag 608 000 kr, noe som betyr at alle med en inntekt under 364 000 kr lever under denne grensen. Det betyr at flere hundre tusen mennesker i dag ikke har nok til å dekke sine grunnleggende behov. Dette inkluderer 395 000 pensjonister og uføre som er glemt i dagens politiske diskusjoner om fattigdom.

Hvorfor er dette viktig? Fordi en klar definert fattigdomsgrense vil sikre at de som trenger det mest, får den hjelpen de har krav på. Det vil gjøre det enklere å beregne og tildele rettferdig støtte fra det offentlige – enten det er bostøtte, sosialhjelp eller strømstøtte. Dette er en nødvendighet, ikke en luksus, og vil også forenkle lønnsforhandlingene for lavtlønnede. Ved å bruke 60 % som referanse, kan vi sikre at ingen faller gjennom.

Vi kan ikke la byråkratiske uklarheter stå i veien for menneskers grunnleggende rettigheter til et verdig liv. Ved å fastsette en fattigdomsgrense i loven, vil Norge ta et viktig steg mot å oppfylle sitt ansvar som et velferdssamfunn. Det er på tide at vi setter ord bak handling. Fattigdom handler ikke bare om overlevelse – det handler om å kunne leve trygge, stabile og verdige liv. En referanseverdi som dette vil enkelt kunne oversendes av skatteetaten til blant annet nav, forhandlende organisasjoner som LO og andre, ved et enkelt uttrekk.

Vi oppfordrer derfor Stortinget til å vedta en offisiell fattigdomsgrense på 60 % av medianinntekten – en grense som kan bidra til å gi alle, uavhengig av livssituasjon, muligheten til å leve et verdig liv.

<p>Dette er et spørsmål om rettferdighet og solidaritet. Norge har ressurser – nå må vi ha viljen</p> <ul style="list-style-type: none"> • SV ønsker å innføre en referanseverdi for nedre fattigdomsgrense i Norge. • SV ønsker at 60% av medianlønnen ved lov skal være nedre fattigdomsgrense i Norge. 	
Redaksjonskomiteens innstilling:	Avvises, men tas opp til behandling.
Vedtak:	

Forslagsnr	6
Sak:	Uttalelser
Linjenummer:	
Type forslag (stryk, endre, legge til, flytte):	Nytt forslag
Forslagsstiller:	Nordre Follo SV, Knut Merox Iversen og Eva Britt Myklebust.

Uttalelse om endring av inntektsgrense på uføretrygd

Det skal lønne seg å jobbe, sier de fleste partiene i dag, og SV mener samtidig at det skal være enklere for uføre som kan jobbe litt å gjøre dette uten å tape penger. I dag er det slik at en med minstesats uføretrygd kan tjene 0,4G som utgjør 49611kr i 2024. Mange uføre har kanskje ikke arbeidskapasitet, men deltar i det frivillige arbeidet, og har verv som kan være lønnet. Dersom en med minsteuføretrygd deltar i frivilligheten eller politikken, så kommer det en del godtgjørelser som mange har rett på, dog uføre må ofte si fra seg denne, da den anses som inntekt. Dette kan i verste fall føre til at mange uføre vil kvie seg for å delta i politikken, i lokallag, som meddommer og annet frivillig arbeid. Samtidig vil det føre til større forskjeller når en som er i full jobb innehar et verv som er lønnet, og en med uføretrygd velger å ikke få betalt for samme verv fordi denne vil da få fratrukk i uføretrygden. Mange pensjonister og uføre sitter inne med mye kompetanse og kunnskap, som ikke bare er viktig for frivilligheten, men også i politikken som vi mister, grunnet trygdens inntektsgrense per i dag. Derfor bør frivillig arbeid, også innen politiske verv og deltakelser i utvalg være begrenset oppad til 1G per kalenderår, på denne måten er deltakelse med lønn eller annen godtgjørelse opp til 1G mulig uten å få fratrukk i trygd eller pensjon.

Eksempel: Dersom Fru Uføre i SV ÅS hadde fått 60 000kr i godtgjørelse for frivillig arbeid, må hun betale dette tilbake til NAV inkl renter. Dersom en annen, toppolitiker, innehar tilsvarende godtgjørelse for samme type verv, vil han ikke betale tilbake.

- SV ønsker å styrke frivilligheten og deltakelsen i frivillig arbeid.
- SV ønsker å heve inntektsgrensen for uføre som deltar i frivillig arbeid til 1G per år

<ul style="list-style-type: none"> • SV Ønsker å heve inntektsgrensen for hobbybasert inntekt til 1G per år • SV vil at NAV skal avregne forholdet mellom trygd og lønn • Godtgjørelser innen frivilligheten opp til 1G skal ikke beregnes som lønn 	
Redaksjonskomiteens innstilling:	Forslaget behandles. Komiteens flertall (Todnem Lund og Hillestad) anbefaler at forslaget vedtas. Utvalgets mindretall (Finstad) anbefaler at forslaget ikke vedtas. Hun mener konsekvensene av forslaget ikke er tilstrekkelig utredet.
Vedtak:	

Forslagsnr	7
Sak:	Uttalelser
Linjenummer:	
Type forslag (stryk, endre, legge til, flytte):	Nytt forslag
Forslagsstiller:	Ås SV

SV må mobilisere for en radikal endring i boligpolitikken

Det er 100 år siden fagbevegelsen samarbeidet for å utvikle en solidarisk boligpolitikk, den gang i samarbeid med leieboere og bostedsløse. I dag ligger Norge langt tilbake sammenlignet med mange andre land for å sikre bolig for alle utenom det private markedet. Sammen med andre ansvarsområder har velferdsstaten tatt mindre og mindre ansvar for boligsituasjonen til folk flest. Boligprisene har steget langt mer enn lønnsveksten og gevinsten til eierne blir større jo dyrere boligene er. Lommeboka og de som har hatt rike foreldre eller slekt har bestemt om man kan kjøpe seg et respektabelt sted å bo. Mange opplever trangboddhet, eller de må være avhengig av utleiemarkedet hele livet. 25 % av befolkningen er henvist til å leie, men de blir både stigmatisert og diskriminert gjennom skattesystemet. Boligpolitikken opprettholder sosiale forskjeller i Norge.

Leieprisene stiger nærmest eksplosivt. Dagens lovverk er tilpasset interessene til utleierne. Vi må lære av den norske sosiale boligpolitikken i etterkrigstiden. Vi må lage en politikk som styrker leietakerne: med pristak på husleia, register over utleiere, tilsyns- og godkjenningsordninger og krav om langtidskontrakter. Husbanken må gjenreises som boligpolitisk virkemiddel. Vi må også bruke krefter på å utvikle en allmenn boligsektor som er ikke-kommersiell, med mulighet for livstidsleie, boplikt i leiligheter, et tilstrekkelig antall boliger til å kunne bety noe og reise midler til å kjøpe opp boliger som er på salg. Dønhaugstiftelsen er et

<p>eksempel som viser at det tross alt er mulig å få fram ikke-kommersielle boliger også i Norge.</p> <p>LOs «Fagarbeiderindeks» viser hvor enslige, par og familier med vanlige lønninger kan bo – og særlig ikke bo. Boligpolitikk handler om vanlige folks rettigheter. LO, Leiertakerforeningen og de rødgrønne partiene må samarbeide om en plattform for ny boligpolitikk. SV må stå i front for en større kamp som mobiliserer og sikrer politikk for en anstendig bolig for alle.</p>	
Redaksjonskomiteens innstilling:	Behandles ikke, etablert politikk. Innholdet er dekket i gjeldende arbeidsprogram side 41 – 42 og i forslag til nytt arbeidsprogram på side 39.
Vedtak:	

Forslagsnr	RED 1
Sak:	Uttalelser
Linjenummer:	
Type forslag (stryk, endre, legge til, flytte):	Forslag fra redaksjonskomiteén til erstatning for U1, U3 og endringsforslag fra Roll-Hansen
Forslagsstiller:	Redaksjonskomiteén

Veien mot 2025 og et nytt rødgrønt alternativ.

Sosialistisk Venstreparti er et verktøy for demokratisk endring av Norge og verden. For å oppnå grunnleggende samfunnsendringer arbeider SV både gjennom valg, folkevalgte organer og gjennom aktivisme og deltakelse i bevegelser. SV søker makt og samarbeider med andre partier for å oppnå fremgang for vårt prosjekt. Målet er politiske resultater, ikke posisjoner i seg selv.

En bred rødgrønn allianse har vært SVs foretrukne samarbeidsmodell i de siste årene, med vilje til å være i posisjon med i det minste Ap og Sp både nasjonalt og lokalt, såfremt det har vært mulig å inngå en politisk avtale som gir oss gjennomslag på sentrale områder som rettferdighet, miljø, internasjonal solidaritet og fred. Men selv om Stortingsvalget i 2021 ga 100 rødgrønne mandater, dannet Ap og Sp en sentrumsregjering. Etter kommunestyre- og fylkestingsvalget i 2023 er det få plasser der en kan se et rødgrønt samarbeid. Akershus er ikke et unntak. Til og med der det var et grunnlag for et samarbeid i opposisjon, ble det dessverre ikke noe av.

Nytt i år er at AP og SP i flere viktige saker har søkt støtte for høyrepolitikk hos høyresiden. Det gjelder saker som jordbruksoppgjøret og fiskekvotemeldingen. Nytt er det også at SV gikk sammen med høyresiden og fikk til en del endringer i nasjonal transportplan. De siste meningsmålingene viser at SV, Rødt og MDG har større oppslutning enn AP og det mangler ikke mange prosent for å være jamstore med AP og SP. Hvis det skapes en ny politisk pol med utgangspunkt i SV og Rødt,

med støtte fra MDG, fagbevegelsen og miljøbevegelsen, så kan ikke SV lenger ha den vante rollen som en junior partner, som kan flytte regjeringen litt til venstre.

Akershus SV mener at en rødgrønn samling som står for forandring ikke kan gå utenom SV og samarbeidspartnere til venstre for AP. Samtidig vil ikke forandring være mulig uten et godt samarbeid med AP. Representantskapet i Akershus SV ber landsstyret om å lage et diskusjonsnotat om det politiske grunnlaget for samarbeid med AP, SP, R og MDG. Notatet sendes på høring i hele partiet og oppsummeres på landsstyremøtet i et diskusjonsnotat hvor ulike strategier blir presentert med sikte på sluttbehandling på landsmøtet.

Redaksjonskomiteens innstilling:

Vedtas

Vedtak: